

Instagram: stela_knjige
Facebook: stela
www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA
Tessa Bailey
It Happened One Summer

Copyright © 2021 by Tessa Bailey.
Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2023

ZA IZDAVAČA
Marko Sabovljević

UREDNIK
Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA
Lidija Cenić

DIZAJN KORICA
Tatjana Jović

SLOG I PRELOM
Studio Znak

ŠTAMPA
Alpha print, Zemun

TIRAŽ
1.000

IZDAVAČ
Publik praktikum, imprint Stela
Dobrovoljačka 10/I, Zemun
office@publikpraktikum.rs
011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA
2023

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne
sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili
bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehanič-
kim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo
koji sistem za skladištenje i pretraživanje infor-
macija, bez pismenog odobrenja izdavača.

DOGODILO SE JEDNOG LETA

Tessa Bejli

*Prevela sa engleskog
Jelena Radojičić*

Stela

Zahvalnice

*O*va knjiga je bila moje mentalno bekstvo tokom Velikog karantina 2020. i uvek će zauzimati posebno mesto u mom srcu. Kada bi sve postalo previše opterećujuće, ja sam mogla da zatvorim vrata svoje radne sobe i otputujem u Vestport da pomognem dvoma ljudima da se zaljube – i veoma sam zahvalna na tome. Ne bih mogla da napišem ovu knjigu bez svog muža Patrika, koji je mesecima zabavljao zbunjenu devetogodišnjakinju, bez pomoći škole ili bilo kakvog osećaja normalnosti.

Hvala takođe mojim prijateljima Niši, Boni, Patriši, Mišel, Janu i Džil, koji su mi SMS-ovima popravljali raspoloženje ili posetama koje smo provodili dovikujući se i držeći distancu: oni na ivičnjaku, a ja na tremu u šarenoj pidžami. Hvala liku Aleksis Rouz iz serije *Schitt's Creek*, u koju sam se toliko ludo zaljubila da sam morala da joj obezbedim srećan kraj kroz Pajper. Hvala svima koji su rizikovali svoje zdravlje neumorno radeći tokom 2020. godine i kasnije kako bi nam pomogli da opstanemo, kao i medicinskom osoblju. Vi ste heroji. Kao i uvek, hvala mojoj fantastičnoj urednici Nikol Fišer; mojoj agentkinji Lori Bredford; i, naravno, čitaocima koji nastavljaju da čitaju moje priče. Svakoga od vas neizmerno cenim i poštujem.

1.

Dešavalo se ono nezamislivo.

Njena najduža zabeležena veza... okončala se u tren oka.

Tri nedelje svog života je *protraćila*.

Pajper Belindžer je spustila pogled na svoju crvenu *valentino* koktel-haljinu na jedno rame i pokušala da pronađe sebi manu, ali ništa nije pronalazila. Njene fino preplanule noge bile su tako glatke i sjajne da se u njima ogledala. Ništa nije bilo pogrešno ni gore. Nabavila je traku koja joj je držala sise u bekstejdzju na reviji tokom nedelje mode u Milanu – pričamo o svetom gralu trake za sise – i te bebe su bile na svom mestu. Dovoljno velike da privuku muške poglede, dovoljno male da ostave sportski utisak u svakoj četvrtoj objavi na *Instagramu*. Svestranost je održavala interesovanje.

Zadovoljna time što je sve u vezi s njenim bilo na svom mestu, Pajper je pogledom prešla uz nabranu nogavicu Adrijanovog klasičnog fino tkanog *tom ford* odela, ne uspevajući da priguši uzdah nad elegantno skrojenim reverima i dugmadima s monogramom. Način na koji je njen dečko nestrpljivo pogledavao u svoj *čopard* sat i proučavao gužvu preko njenog ramena samo je doprinosisio utisku plejboja koji se dosađuje.

Nije li ta hladna nedostižnost bila upravo ono što ju je privuklo njemu?

Bože, činilo se kao da je prošlo sto godina od noći njihovog prvog susreta. Od tada je bila na najmanje dva tretmana lica, zar ne? Šta je uopšte više *značilo* vreme? Pajper se sećala njihovog upoznavanja kao da je bilo juče. Adrijan ju je spasao od povraćanja na

rođendanskoj zabavi Rumerila Vilisa. Dok je iz njegovog naručja zurila u njegovu isklesanu vilicu, kao da se vratila u zlatno doba Holivuda. U vreme smokinga i dugih haljina s perjem. Bio je to početak njene klasične ljubavne priče.

A sada se vrtela odjavna špica.

„Ne mogu da verujem da sve tek tako odbacuješ”, šaputala je Pajper, prislonivši čašu šampanjca među grudi. Možda će se predomisliti ako mu tu skrene pažnju? „Toliko toga smo prošli.”

„Aha, mnogo toga, zar ne?”

Adrijan je mahnuo preko krova nekome i izrazom lica mu stavio do znanja da će mu se uskoro pridružiti. Zajedno su došli na crno-belo-crvenu zabavu. Manje večernje okupljanje s prikupljanjem novca za projekat nezavisnog filma *Životni stil potlačenih i slavnih*. Scenarista i reditelj je bio Adrijanov prijatelj, što znači da su na ovom skupu losanđeleske elite bili uglavnom njegovi poznanici. Nije bilo čak ni njenih drugarica, koje bi je utešile ili joj olakšale graciozan izlazak.

Adrijan je nevoljno vratio pažnju na nju. „Čekaj, šta si ono rekla?”

Pajperin osmeh je bio slab, pa ga je pojačala za ceo vat, pazeći da ostane za ključni stepen ispod manijakalnog. *Glavu gore, ženo*. Nije joj to bio prvi raskid, zar ne? Mnogo puta je nekog šutnula, često neočekivano. Ovo je ipak bio grad hirova.

Nije ni primećivala kojom brzinom se sve menja. Sve donedavno.

Sa svojih dvadeset osam godina nije bila matora. Ali *jeste* bila jedna od najstarijih žena na ovoj zabavi. Na svakoj zabavi na kojoj je u poslednje vreme bila, kad bolje razmisli. Naslonjena na staklenu ogradu s koje je gledala na Melrouz, stajala je pop zvezda u usponu koja sigurno nije imala ni dana više od devetnaest godina. Nije joj bila potrebna traka iz Milana da podigne sise. Bile su lagane i elastične, s bradavicama koje su Pajper podsećale na dno korneta za sladoled.

Sam domaćin imao je dvadeset dve godine i otpočinjao je filmsku karijeru.

Ovo je bila Pajperina karijera. Zabava. Pojavljivanje. Povremeno prikazivanje nekog proizvoda za izbeljivanje zuba za koji dolar.

Nije da joj je trebao novac. Barem je tako mislila. Sve što je posodovala nabavila je provlačenjem kreditne kartice i bila je misterija šta se događalo nakon toga. Pretpostavljala je da je račun odlazio na mejl njenog očuha ili tako nešto? Valjda mu neće biti čudne gaćice s prorezom koje je naručila iz Pariza.

„Pajper? *Halo?*” Adrijan je mahnuo rukom ispred njenog lica i ona je shvatila koliko dugo zuri u pop zvezdu. Dovoljno dugo da joj je pevačica uzvratila pogled.

Pajper se nasmešila i mahнула devojci, stidljivo pokazavši svoju čašu šampanjca, pre nego što se vratila razgovoru sa Adrijanom. „Da li je to zato što sam te slučajno spomenula na terapiji? Nismo te analizirale ili bilo šta slično, sigurno. Uglavnom samo dremamo tokom mojih poseta.”

Zurio je u nju nekoliko sekundi. Iskreno, bilo je nekako lepo. To je bila najveća pažnja koju joj je posvetio otkako je zamalo povraćala. „Pajper, zabavljao sam se s nekoliko praznoglavih devojaka.” Uzdahnuo je. „Ali ti si sve nadmašila.”

Zadržala je osmeh iako je za to bilo potrebno više odlučnosti nego inače. Ljudi su gledali. U tom trenutku ona je bila u pozadini najmanje pet selfija snimljenih na krovu, uključujući i jedan Ansela Elgorta. Bila bi katastrofa ako bi dozvolila da joj se na licu vidi razočaranje, posebno kada se pojave vesti o raskidu. „Ne razumem”, rekla je, nasmejavši se, dok je prebacivala ružičastozlatnu kosu preko ramena.

„Zapanjujuće”, uzvratio je suvo. „Vidi, dušo. Bile su to zabavne tri nedelje. Ti si neverovatno zgodna u bikiniju.” Slegao je ramenima u elegantnom odelu. „Samo pokušavam da okončam sve pre nego što postane dosadno, kapiraš?”

Dosadno. Starenje. Nije ni reditelj ni pop zvezda.

Samo lepa devojka čiji je očuh milioner.

Međutim, Pajper sada nije mogla da razmišlja o tome. Samo je htela da se što neprimetnije izvuče sa zabave i dobro se isplaće. Nakon što proguta *zanaks* i objavi inspirativni citat na svom *instagram fidu*, naravno. To će potvrditi raskid, ali će joj i omogućiti da kontroliše naraciju. Možda nešto o ličnom razvoju i ljubavi prema sebi?

Njena sestra Hana će joj naći savršeni tekst pesme koji će dodati. Uvek je sedela u gomili vinila s tim ogromnim, ružnim slušalicama oko glave. Prokletstvo, zažalila je što nije obratila više pažnje na Hanino mišljenje o Adrijanu.

Šta je rekla? Ah da.

Izgleda kao da je neko nacrtao oči na repi.

Još jednom, Pajper je odlutala, a Adrijan je drugi put pogledao na sat. „Jesmo li završili sa ovim? Društvo me čeka, moram da se krećem.”

„Oh. *Da*”, požurila je da kaže, glasom koji je bio užasno neprirodan. „Potpuno si u pravu kad je reč o prekidu pre nego što počne dosadni bluz. Nisam tako razmišljala o tome.” Kucnula je čašom za šampanjac o njegovu. „Svesno se razilazimo. *Très mature*.”¹

„Da. Nazovi to kako želiš.” Adrijan se naterao da se osmehne. „Hvala na svemu.”

„Ne, hvala *tebi*.” Ironično se napučila, pokušavajući da izgleda što manje praznoglavu. „Naučila sam mnogo o sebi u poslednje tri nedelje.”

„Ma daj, Pajper”, nasmejao se Adrijan, odmeravajući je od glave do pete. „Igraš se oblačenja i troliš tatin novac. Nema razloga da bilo šta naučiš.”

„Treba li mi razlog?”, upitala je opušteno, usana i dalje napućenih.

Iznerviran time što ga neko zadržava, Adrijan je otpuhnuo. „Izgleda da ne. Ali definitivno ti je potreban mozak koji je u stanju da obradi više od broja lajkova koje dobijaš na sliku svog trapa. Život nije samo to, Pajper.”

„Da, znam”, rekla je, podstaknuta iritacijom – i većom količinom nevoljnog stida. „Život je ono što dokumentujem kroz fotografije. Ja...”

„Bože.” Ispustio je zvuk koji je bio negde između smeha i glasnog uzdaha. „Zašto me *teraš* da budem seronja?” Neko iz penthausa ga je pozvao po imenu, a on je podigao prst, pogleda prikovanog za

¹ Potpuno zrelo. (Prim. prev.)

Pajper. „Nema u tebi ničega, kapiraš? U ovom gradu ima na hiljade Pajper Belindžer. Sve ste samo način da se prekрати vreme.” Slegao je ramenima. „A tvoje vreme je prošlo.”

Bilo je čudo da je Pajper zadržala svoj pobeđnički osmeh netaknutim kada je Adrijan otplovio, odmah dozivajući svoje prijatelje. Svi na krovu su zurili u nju, šaputali ispod svojih ruku, sažaljevajući je – od svih užasa baš to. Pozdravila ih je čašom, a onda shvatila da je prazna. Odloživši je na poslužavnik konobara koji je prolazio, najdostojanstvenije što je mogla pokupila je svoju *botega veneta* tašnu sa satenskim čvorom i kliznula kroz gomilu posmatrača, trepćući da odagna vlagu u očima kako bi se usredsredila na dugme za pozivanje lifta.

Kada su je vrata konačno sakrila od pogleda, svalila se na metalni zid, duboko udišući kroz nos i izdišući kroz usta. Vest da ju je Adrijan šutnuo već se proširila svim društvenim mrežama, možda čak i s video-snimkom. Čak je ni trećerazredne poznate ličnosti neće pozivati na žurke posle ovoga.

Imala je reputaciju dobrog provoda kakav bi svi poželeli. „Ta devojka.”

Ako bi izgubila društveni status, šta bi joj *preostalo*?

Pajper je izvukla telefon iz tašne i odsutno zatražila luksuzni *Uber*, povezavši se s vozačem koji je bio svega pet minuta udaljen. Zatim je zatvorila aplikaciju i otvorila najčešće birane brojeve. Palac joj je kratko lebdeo iznad imena *Hana*, ali se umesto toga spustio na *Kirbi*. Njena prijateljica se javila na prvo zvono.

„O, bože, da li je istina da si molila Adrijana da ne raskine s tobom pred Anselom Elgortom?”

Bilo je gore nego što je mislila. Koliko ljudi je već javilo tu vest *TMZ*-u?² Sutra uveče u šest i trideset frljaće se njenim imenom po redakciji dok Harvi bude pijuckao iz svoje šolje za višekratnu upotrebu. „Nisam molila Adrijana da ostane sa mnom. Daj, Kirbi, poznajesh me.”

² Popularan sajt i TV emisija o životima slavnih ličnosti.

„Znam, kučko. Ali ja nisam svi. Moraš da sprovedeš kontrolu štete. Imaš li nekog publicistu?”

„Više nemam. Danijel je rekao da mi za kupovinu ne treba saopštenje za javnost.”

Kirbi je frknula. „Ah, matorac.”

„Ali u pravu si. Treba mi kontrola štete.” Vrata lifta su se otvorila i Pajper je iskoračila, škljocajući kroz predvorje u svojim štiklama sa crvenim đonom, i na kraju izašla na Vilšir, dok joj je topli julski vazduh isušivao vlagu u očima. Visoke zgrade u centru Los Anđelesa parale su smog letnjeg noćnog neba, a ona je izvila vrat da pronade vrhove. „Do kada je otvoren bazen na krovu u ‘Mondrijanu’?”

„Pitaš za radno vreme u ovakvom trenutku?”, brzo je odgovorila Kirbi, uz pucketanje elektronske cigarete u pozadini. „Ne znam, ali prošla je ponoć. Ako već nije zatvoren, uskoro će biti.”

Crni *linkoln* se zaustavio kraj ivičnjaka. Pošto je dobro upamtila registarske tablice, Pajper je ušla i zatvorila vrata. „Zar ne bi provala u bazen uz sjajan provod bio, kao, *najbolji* način da se vatrom borim protiv vatre? Adrijan bi bio momak koji je raskinuo s legendom.”

„O sranje”, uzdahnula je Kirbi. „Vaskrsavaš Pajper iz dve hiljade četrnaeste.”

To je bilo rešenje, zar ne? Nije bilo boljeg perioda od godine kada je napunila dvadeset i jednu i divljala po Los Anđelesu, postavši slavna tako što je postala poznata po svemu tome. Samo je upala u kolotečinu, to je bilo sve. Možda je bilo vreme da povрати svoju krunu. Možda tada ne bi čula Adrijanove reči koje joj se neprestano vrte kroz glavu, zbog čega je morala da pomisli da je možda u pravu.

Jesam li samo jedna od mnogih?

Ili sam devojka koja će provaliti u bazen da se okupa u jedan sat ujutru?

Pajper je odlučno klimnula glavom i nagnula se napred. „Možete li me ipak odvesti u ‘Mondrijan’, molim vas?”

Kirbi je doviknula kroz slušalicu. „Vidimo se tamo.”

„Imam bolju ideju.” Pajper je prekrstila noge i pala u kožno sedište. „Kako bi bilo da *svi* dođu tamo?”

2.

Zatvor je bio hladno i mračno mesto.

Pajper je stajala u samom centru ćelije drhteći i stežući laktove kako slučajno ne bi dodirnula ništa što bi moglo zahtevati vakcinu protiv tetanusa. Do tog trenutka reč „mučenje” bila je samo nejasan opis nečega što nikada nije razumela. Ali pokušaj da *ne* piški u budavom toaletu nakon otprilike šest pomešanih pića bila je muka koju nijedna žena ne bi smela da spozna. Kasnonoćna situacija u kupatilu na Koačeli nije mogla da se poredi sa ovim prljavim metalnim tronom koji joj se rugao iz ugla ćelije.

„Izvinite?”, povikala je Pajper, posrćući prema rešetkama u potpeticama. Nije bilo stražara na vidiku, ali je mogla da čuje karakteristične zvuke igrice *Candy crush* koji su dopirali odnekud. „Ćao, ja sam, Pajper. Postoji li još neki toalet koji bih mogla da koristim?”

„Ne, princezo”, odvratio je ženski glas, koji je zvučao veoma smoreno. „Ne postoji.”

Cupkala je s jedne noge na drugu, dok joj je bešika zahtevala evakuaciju. „Gde *vi* idete u toalet?”

Frktanje. „Tamo gde idu i *ostali* koji nisu kriminalci.”

Pajper je prigušila cviljenje iako se gospođa čuvarica podigla u njenim očima jer je bez oklevanja tako okrutno odgovorila. „Ja nisam kriminalac”, pokušala je ponovo Pajper. „Sve ovo je samo nesporazum.”

Smeh je odjeknuo kroz sumorni hodnik policijske stanice. Koliko je puta prošla pored stanice na Nort Vilkoksu? Sada je bila zatvorenica.

Ali ozbiljno, bila je to urnebesna žurka.

Stražarka se polako došetala ispred Pajperine ćelije, s prstima uguranim u svoju bež uniformu. *Bež*. Ko god je bio na modnom čelu sila zakona, trebalo bi da bude osuđen na neku okrutnu i neobičnu kaznu. „Vi nesporazumom nazivate dve stotine ljudi koji su provalili u hotelski bazen posle radnog vremena?”

Pajper je prekrstila noge i udahnula kroz nos. Ako bi se upišmila u *valentinu*, dobrovoljno bi ostala u zatvoru. „Možete li da verujete da radno vreme bazena nije bilo istaknuto?”

„Da li je to argument koji će koristiti vaš skupi advokat?”, čuvarica je zavrtila glavom, očigledno zadivljena. „Neko je morao da razbije staklena vrata da bi ušao unutra i pustio sve ostale bogate klince. Ko je to uradio? Neko nevidljiv?”

„Ne znam, ali saznaću”, svečano se zaklela Pajper.

Čuvarica je sa osmehom uzdahnula. „Prekasno je za to, dušo. Tvoja drugarica s ljubičastim krajevima te je već označila kao kolovodu.”

Kirbi.

Sigurno je to bila ona.

Niko drugi na zabavi nije imao ljubičaste krajeve. Barem koliko je Pajper znala. Negde između prskanja u bazenu i ilegalnih petardi nekako je izgubila trag o gostima koji su pristizali. Ipak, znala je da ne treba da veruje Kirbi. Ona i Pajper jesu bile drugarice, ali ne toliko dobre da bi lagala policiju. Osnova njihovog odnosa bila je međusobno komentarisanje postova na društvenim mrežama i obavljanje zajedničkih besmislenih kupovina stvari poput torbice od četiri hiljade dolara u obliku tube karmina. Takva prijateljstva su bila dragocena, površno gledano, ali ne i te večeri.

Zato je svoj telefonski poziv uputila Hani.

Kad smo kod toga, gde je *više* bila njena mlađa sestra? Već je prošlo sat vremena od tog poziva.

Pajper je skakutala s jedne na drugu nogu, opasno blizu toga da rukama zadrži urin. „Ko vas tera da nosite bež pantalone?”, dahtala je. „Zašto ta osoba nije ovde sa mnom?”

„Dobro.” Stražarka je podigla dlan. „Po tom pitanju se već slažemo.”

„Bukvalno bilo koja druga boja bi bila bolja. *Bez pantalona* bi bilo bolje.” Pokušavajući da ne misli na Černobilj koji joj se događao u donjem delu tela, brbljala je kao i obično u neprijatnim situacijama. „Zaista ste fino građeni, policajko, ali niko ne sme da nosi čist kaki.”

Druga žena je podigla obrvu. „Ti bi to mogla.”

„U pravu ste”, zajecala je Pajper. „Definitivno bih.”

Čuvarkin smeh je izbledeo u uzdah. „O čemu si mislila kad si pokrenula taj haos večeras?”

Pajper je malo klonula. „Dečko me je ostavio. A... nije me ni pogledao u oči. Valjda sam samo želela da budem primećena. Da me poštuju. Da me hvale umesto da me... odbace. Znate?”

„Prezrena i ponaša se kao budala. Ne mogu reći da nisam to doživela.”

„Stvarno?”, pitala je Pajper, puna nade.

„Naravno. Ko još nije stavio svu odeću svog dečka u kadu i odozgo sipao izbeljivač?”

Pajper je pomislila na *tom ford* odelo sa bleđim flekama i zadržala. „To je jezivo”, prošaputala je. „Možda je trebalo samo da mu isečem gume. To je bar legalno.”

„To... nije legalno.”

„Oh.” Pajper je upadljivo namignula čuvarki. „Daaaa.”

Žena je zavrtila glavom, pogledavši tamo-amo po hodniku. „Dobro, slušaj. Noć je mirna. Ako nećeš da mi praviš probleme, pustiću te da koristiš malo manje usrano kupatilo.”

„O, hvala, hvala, hvala.”

S ključevima postavljenim ispred ključaonice, čuvarka joj je uputila ozbiljan pogled. „Imam elektrošoker.”

Pajper je pratila spasiteljku niz hodnik do kupatila, gde je pažljivo skupila suknju svog *valentino* kompleta i ublažila nečastivi pritisak u bešici, stenjući sve dok poslednja kap nije iscurila. Dok je prala ruke u malom lavabou, pažnju joj je privukao odraz u ogledalu. Oči rakuna uzvratile su joj pogled. Razmazani ruž, spuštена kosa. Definitivno nije bila ni nalik sebi početkom večeri, ali nije mogla da se ne oseti kao vojnik koji se vraća iz bitke. Htela je da ne misli na raskid, zar ne?

Helikopter Losanđeleske policije koji je kružio iznad njih dok je ona predvodila vozić definitivno je potvrdio njen status losanđeleske kraljice zabave. Verovatno. Zaplenili su joj telefon tokom procesa fotografisanja i uzimanja otisaka, pa nije znala šta se dešava na internetu. Prsti su je svrbeli da dodirne neke aplikacije, a upravo to će i uraditi čim Hana stigne da je izbavi.

Pogledala je u svoj odraz, iznenadivši se kada je otkrila da joj mogućnost razbijanja interneta nije ubacila srce u uzbudljiv ritam, kao što bi bilo ranije. Možda nešto nije bilo u redu s njom?

Pajper je frknula i odgurnula se od lavaboa, laktom povukavši kvaku na vratima dok je izlazila. Očigledno je noć uzela svoj danak – na kraju krajeva, bilo je skoro pet ujutru. Čim se naspava, provešće dan uživajući u čestitkama i poplavi novih pratilaca. Sve će biti u redu.

Čuvarica joj je ponovo stavila lisice i krenula da je otprati nazad do ćelije, baš kada ih je druga čuvarica pozvala sa suprotnog kraja. „Hej, Lina. Plaćena je kaucija za Belindžerovu. Povedi je da potpiše.”

Pobedonosno je podigla ruke. „*To!*”

Lina se nasmejala. „Hajde, lepotice.”

S novom snagom, Pajper je skočila pored druge žene. „Lina, ha? Večni sam vam dužnik.” Stisnula je ruke ispod brade i pobedonosno se napućila. „Hvala što ste bili tako ljubazni prema meni.”

„Nemoj tome da pridaješ preveliki značaj”, provukla je čuvarica iako je izgledala zadovoljno. „Jednostavno nisam bila raspoložena da čistim mokraću.”

Pajper se nasmejala, dozvoljavajući Lini da otključa vrata na kraju sivog hodnika. A tamo, u administrativnom odeljku, bila je Hana u pidžami i kačketu, i popunjavala papire poluzatvorenih očiju.

Toplina se razlila po Pajperinim grudima kada je ugledala mlađu sestru. Uopšte nisu ličile, bile su potpuno različite, ali Pajper u frci ne bi pozvala nikog drugog. Od njih dve, Hana je bila pouzdana iako je imala lenju hipi stranu.

Dok je Pajper bila viša, Hanu su u detinjstvu zvali patuljkom, a ni pred kraj osnovne škole nije naglo izrasla. Trenutno je svoju sitnu

figuru skrivala ispod dukserice Univerziteta u Los Angelesu, a njena plava kosa boje peska virila je oko crvene kape bez ikakvog natpisa.

„Čista je?“, upitala je Lina muškarca tankih usana koji je, pogrbljen, sedeo za stolom.

Odmahnuo je rukom ne podižući pogled. „Novac sve rešava.“

Lina joj je još jednom otključala lisice i ona je poletela napred. „Haaansii“, zacvilela je, zagrlivši sestru. „Odužiću ti se za ovo. Radiću sve tvoje poslove u kući nedelju dana.“

„Ne radimo ništa u kući, rotkvice jedna.“ Hana je zevnula i gurnula pesnicu u oko. „Zašto mirišeš na tamjan?“

„Oh.“ Pajper je njušnula svoje rame. „Mislim da ga je palila jedna gatar.“ Ispravila se i zaškiljila „Nisam sigurna kako je saznala za žurku.“

Hana je zinula, kao da se barem neznatno probudila, njene oči boje lešnika bile su potpuni kontrast Pajperinim bebiplavim. „Da li ti je slučajno rekla da te u budućnosti čeka ljutiti očuh?“

Pajper se trgnula. „Uf. Imala sam osećaj da neću uspeti da izbegnem gnev Danijela K. Belindžera.“ Ispružila je vrat da vidi da li joj neko donosi telefon. „Kako je saznao?“

„Vesti, Pajpsi. Vesti.“

„Da.“ Uzdahnula je, spuštajući ruke niz izgužvanu suknju svoje haljine. „Ništa sa čime advokati neće moći da izađu na kraj, zar ne? Nadam se da će me pustiti da se istuširam i odspavam pre nego što mi održi neko od svojih čuvenih predavanja. Ne ličim ni na šta.“

„Umukni, izgledaš sjajno“, rekla je Hana, a usne su joj se trzale dok je završavala papirologiju raskošnim potpisom. „Uvek izgledaš sjajno.“

Pajper je jedva primetno zaigrala.

„Doviđenja, Lina!“, doviknula je pri izlasku iz stanice, držeći svoj voljeni telefon u rukama kao novorođenče, a prsti su joj brideli od potrebe da pređe preko ekrana. Uputili su je na zadnji izlaz, gde je Hana mogla da parkira. *Protokol*, rekli su.

Napravila je jedan korak kroz vrata i bila je okružena fotografima. „Pajper! Ovamo!“

Sujeta joj je kriknula kao pterodaktil.

Nervi su joj treperili u stomaku, ali ona im se brzo osmehnula i spustila glavu, koračajući što je mogla brže prema Haninom džipu koji ih je čekao.

„Pajper Belindžer!”, povikao je neko od paparaca. „Kako ti je bilo noćas u zatvoru?”

„Da li ti je žao što si potrošila novac poreskih obveznika?”

Štikla joj se zaglavila u pukotini i umalo je tresnula licem o asfalt, ali je uhvatila ivicu vrata koja je Hana otvorila, bacivši se na stranu suvozača. Zatvaranje vrata pomoglo je da prekine bujicu pitanja, ali posljednje koje je čula nastavilo je da joj odjekuje u mislima.

Rasipanje novca poreskih obveznika? Samo je napravila žurku, zar ne?

Dobro, trebalo je mnogo policajaca da je prekinu, ali ovo je bio Los Anđeles. Nije li policija samo čekala da se dogodi ovako nešto?

U redu, to je zvučalo privilegovano i drsko čak i njenim sopstvenim ušima.

Odjednom nije bila toliko nestrpljiva da proveri društvene mreže.

Obrisala je oznojene dlanove o haljinu. „Nisam nameravala nikoga da uznemirim ili da rasipam novac. Nisam razmišljala toliko unapred”, tiho je rekla Pajper, okrećući se prema sestri koliko je mogla zbog pojasa za vezivanje. „Je li ovo loše, Hansi?”

Hana je grizla donju usnu, okrećući volan polako dok se kretala kroz gomilu ljudi koji su mahnito fotografisali Pajper. „Nije dobro”, odgovorila je nakon malo vremena. „Ali hej, ti si uvek izvodila ovakve vratolomije, sećaš se? Advokati uvek nađu način da to iskrive, a sutra će se baviti nečim drugim.” Pružila je ruku i kucnula ekran osetljiv na dodir, a tiha melodija je ispunila auto. „Vidi, imam savršenu pesmu za ovaj trenutak.”

Iz zvučnika su potekle tmurne note pesme *Prison Women*³ benda „REO Spidvagon”.

Pajper je udarila glavom o naslon. „Baš smešno.” Nekoliko sekundi je lupkala telefonom o koleno, pa se ispravila i otvorila *Instagram*.

³ *Žena iz zatvora*. (Prim. prev.)

Ugledala je. Slika koju je postavila rano jutros, u 2.42, kako je pisalo. Izdajnica Kirbi ju je snimila Pajperinim telefonom. Na snimku, Pajper je sedela na ramenima muškarca čijeg imena nije mogla da se seti – iako se nejasno sećala da je tvrdio da igra kao zamena u Lejkersima? – svučena do gaćica i trake za grudi, ali na umetnički način. Njena *valentino* haljina bila je prebačena preko ležaljke u pozadini. Petarde su pucale oko nje kao da je Četvrti jul, pa je Pajper bila okružena varnicama i dimom. Izgledala je kao boginja koja se uzdiže iz električne magle – slika se približavala milionu *lajkova*.

Govoreći sebi da to ne radi, Pajper je tapnula na deo koji će joj tačno pokazati kome se dopala slika. Adrijan nije bio među njima.

Što je bilo dobro. Milionu drugih ljudi jeste, zar ne?

Ali oni nisu proveli tri nedelje s njom.

Za njih je ona bila samo dvodimenzionalna slika. Da su proveli više od tri nedelje s Pajper, da li bi i oni samo pogledali sliku i nastavili dalje, pustivši je da potone u izmaglicu od hiljada drugih sličnih devojaka?

„Hej”, rekla je Hana, zaustavivši pesmu. „Sve će biti u redu.”

Pajperin smeh je zvučao usiljeno, pa ga je skratila. „Znam. Uvek bude u redu.” Stisnula je usne. „Hoćeš li da ti pričam o takmičenju mokrih bokserica?”